

KRATKO UPUTSTVO O ŽIVLJENJU U KASTINSKOM DRUŠTVU

Prvo poglavlje I

U korenu svih pojava je broj, kaže Pitagora. Ako je Jedan sila, Dva materija, Tri je broj vremena, prvi potpuni broj (druga dva potpuna broja reintegracije su Sedam i Deset), kada čovek i život ponovo postaju Jedan u velikom kolektivnom jedinstvu čovečanstva. Značenje Tri jeste: Jednost - istupanje iz Jednog - povratak u Jedan. Zato je Tri broj kolektiva, čovečanstva. I zbog toga Tri tačno odgovara trima kastama. Potrebno je da Tri bude broj zajednice, uređene zajednice kojom upravlja zakon sveta. Zbog toga je svaka zajednica drevnog, zlatnog doba čovečanstva počivala na broju Tri, svaka arhaična zajednica je imala tri kaste. Na tome je počivala trajnost, stabilnost i harmoničnost drevnih zajednica, pojava koja se u istoriji nedvosmisleno pokazala kao istinita. Dalje, ukoliko u Trojci trijumfuje svojstvo Celine jednosti, u Četvorci se probija novo svojstvo Jednosti. To novo svojstvo je: Potpunost. Zbog toga četiri strane sveta ne znače samo ceo svet već i potpuni svet, zbog toga je u Kabali potpuno ime Boga sastavljeno od četiri slova (ime koje se sa samoglasnicima izgovara Jehova: Jod-He-Vau-He). Ukoliko ove jednostavne i drevne istine primenimo na društveni poredak, zatičemo tri, odnosno četiri kaste. Tri kaste koje odgovaraju slici jedinstvene ljudske zajednice, dakle Brahmani¹, Kšatrije i Vaišje, i četvrta kasta, Šudre, koja i nije sakralna, vrednosna kasta, odnosno ne spada u poredak sveta, ali znači materiju i predstavlja svojstvo potpunosti.

Sama ljudska zajednica ima tri vrednosna stupnja. Taj poredak govori o Zlatnom, Srebrnom i Bronzanom dobu, već prema čistoti poretka, ne hronološki. Svaka ljudska zajednica mora da ima i svoje Šudre, nečiste.² Svako društvo bez izuzetaka sastoji se od zakonitih i nezakonitih članova, odnosno, od sakralnih i svetovnih vrednosti. Drevni, iskonski ljudski poredak Šudre smatra sredstvom, materijom sa kojom se nešto čini ili izvršava. Uzrok nerazumevanja i krize savremenog ljudskog društva je u narušavanju ovog drevnog poretka. Istorijski čovek je Šudra, otupeo i uspavan, i ne zna da sakralni životni poredak nema ljudsko već transcendentno poreklo. Zbog toga živimo u četvrtom, Gvozdenom dobu.

¹ Koristim termine iz indijske misli i prakse. Ne samo zato što poseduju opštepoznata značenja kojima nisu potrebna dodatna objašnjenja, već i zbog karaktera ovog teksta, koji ne priznaje bilo kakve lokalizme, pa ni jezičke.

² Samo u okvirima potreba našeg uputstva.

II

Brahman predstavlja čoveka pred Bogom i Boga pred čovekom.

Kšatrija je herojska duša.

Vaišja je privredni rast, sredstvo za život i njegovo održavanje.

Svako društvo ima i svoje Šudre (ponekad se smatra da su to protestanti, Jevreji, proleter, buržui, emigranti ili već neko drugi - ali, takvim podelama udarile su pečat strasti obamrlog, istorijskog čoveka, a ne shvatanje univerzalnog poretka).

Odmah, već na ovom mestu, moram da kažem da je ova struktura transcendentnog značenja i da ne odgovara nijednoj strukturi ili podeli savremenog sveta. Smešno je i pomisliti da bilo kakvoj podeli uloga u savremenom društvu odgovara ova sakralna podela na tri, odnosno četiri kaste.³ Niti su, dakle, srpske vladike Brahmani, niti su generali Kšatrije, niti su direktori ili vlasnici državnih ili privatnih preduzeća Vaišje, a niti su, pak, vozači autobusa Šudre. Istovremeno, odmah moram da naglasim da ova podela nije brojčano ujednačena ili proporcionalna. Jasno je da je daleko najveći broj Šudri, a između preostalih nekoliko procenata (prema teoriji 3%, detaljno razrađenoj u psihologiji XX veka, ali, nažalost, slepo, bez uviđanja transcendentnog značenja ovog saznanja) najbrojniji su Vaišje, pa Kšatrije, a neuporedivo su najmalobrojniji Brahmani. Možemo slobodno, ali više na nivou slikovitosti (ne i preciznosti) reći da se današnje društvo sastoji od 97% Šudri, a u preostalim 3% su najbrojniji Vaišje, opet, 97% od tih 3%, pa Kšatrije, kojih ima ponovo 97% od 3% preostatka, i tako dalje.

Kao šala neka posluži i ova mala računica:

Jugoslavija ima 10.000.000 ljudi (recimo).

Šudri ima 9.700.000.

Od preostalim 300.000 čitavih 97% su Vaišje, znači oko 291.000.

Od preostalim 9.000 čitavih 97% su Kšatrije, znači oko 8.730.

Ukupno Brahmana ima oko 270 u celoj zemlji.

Ukoliko ova neozbiljna računica i nije najduhovitija, možemo slobodno reći da je veoma približna pravom stanju stvari.

III

Dakle, nikada nije suvišno, izuzetno je važno, i na ovom mestu potrebno da još jednom naglasimo da ova podela ni u čemu ne odgovara podeli uloga u savremenim društvima, zatim, da ne zavisi od savremenih faktora, obrazovanja, društvenog ugleda, bogatstva, moći, slave, prestiža, ili bilo kog elementa kojem robuje ovo gvozdeno doba čovečanstva. Reč je, zapravo, o skrivenom poretku sveta i svet se održava upravo zbog toga što postoji takav sakralni, skriveni poredak koji ne dopušta njegovo potpuno uništenje, dok na površini komične i uzmrškanke svetske cirkuske šatre izgleda da svet posto-

³ U okviru svake od ovih kasti-matica nalazi se veliki, praktično neograničeni broj fluidnijih potkasti, već prema množestvu zanimanja i uloga u životu pojedinca i društva.

ji onako kako se to ogromnoj većini čini. Važno je i naglasiti da je svet zapravo izgrađen na ovom skrivenom poretku. Da, izuzetno je važno shvatiti da ispod privida postoji snažna, neuništiva transcendentalna suština poretka, da je vidljivi poredak lažan, fiktivan i uslovljen. Samosvesni pripadnici kasti su duboko razbuđeni ljudi i svesni svoje suštinske uloge u održavanju sveta i njegovog skrivenog poretka.

Drugo poglavlje

Dakle, tu smo. Prešli smo doktrinarni, teorijski uvod i jedva nešto konkretnije razlaganje našeg kastinskog poretka. Sada dolazimo lagano do životnijih pojedinosti, prelazimo na svakodnevne detalje. I na svakom koraku - evo nedoumice: ako i pristanemo na ovo iskonskom zdravom razumu prihvatljivo zastranjivanje - kako u tobože demokratskom društvu živeti prema kastinskom poretku? Niti akademsko podučavanje, niti neplodno detaljisanje ne pružaju nestrpljivima utehu, niti upotrebljivi odgovor. Tada nastupa - *instinkt*, iskonsko osećanje reda koji nas dalje vodi.

Svaki instinkt polazi od primordijalnog. Svaki instinkt uvek iznova stvara habitus u kome će dominirati. Instinkt istovremeno odbacuje vreme, genezu i ishodište, bivajući tako samobitan. Stoga naše življenje u kastinskom sistemu uvek polazi od nas, pojedinačnih, samobitnih ljudi. Drugim rečima, od *mene* počinje kastinski sistem. I tada, odmah, nailazimo na Druge. Najpre na porodicu. Zatim na sve ostale. I u ovom trenutku ritualizacija stupa pobedonosno na sunce. Značaj porodične tradicije, statusni simboli, predmeti koji ih čine (grb, zastava, pečat, moto, porodični rituali) - postaju nemerljivi. Ritualizacija ima mnogo lica. U nedostatku poretka koji će haotični svakodnevni život podvrgnuti pravilima, svako stvara svoj kodeks. Međusobno obraćanje ili izgled stola pri porodičnim ručkovima - trivijalnosti su koje, najednom, postaju neprocenjivo dragocene, za nekoga ko kreira svoj svet do najsitnijih pojedinosti. Zatim slede izbori, oni životni, izbori bračnog druga, prijatelja, posla, partnera na poslu, sugrađana. Udružena svrhovitost i ritualizacija probijaju sve barijere, stečene i prisilne. Birajući ljude oko sebe, biramo i svoj položaj u kastinskom poretku. Ali, kako živeti u svom kastinskom poretku, kada je on skriven i tajnovit usred našeg svakodnevnog jadikovanja?

Najpre - principom povučenosti, neuplitanja. Svet je pun adrenalina, i najveća vrlina je biti smiren. Dalek i smiren. I u tome najviše pomaže ritualizacija. Povučenost otvara prostor za mentalno zdraviji život u samoizabranim malim zajednicama, u kojima svako poznaje svačije mesto. Time se otklanjaju strah i zebnja kao emocionalni podstrekači neuravnoteženosti, lične i kolektivne.

Ljudi nedelotvorno funkcionišu u odsustvu autoriteta. Masovna društva stvaraju nasilni tip autoriteta, koji zamenjuje ritual i iskonsku podelu na kaste. Stoga je logično da savremeno masovno društvo, zarad elementarne efikasnosti i opstanka, zahteva viši i većnji autoritet od tiranina ili pisanih zakona, a to je poredak kasti, koji nije ništa drugo do načelo prilagodljivosti.

Staviti dobre ljude u rđavu situaciju znači načiniti ih rđavim. Staviti rđave ljude u dobru situaciju znači načiniti ih delom ravnoteže. Moć društvenih situacionih sila pri-

marni je motiv za kastinsko uređenje. Uloga za vrlo kratko vreme nadvlada identitet, jer čovek je ionako tek glina.

Treće poglavlje

I

Dakle, pošto smo u I poglavlju nepobitno dokazali da je kastinski sistem harmonični poredak zlatnog doba čovečanstva, poredak u kome je svaka jedinka u skladu sa višim aspektima postojanja, uklopljena u jedinstvenu viziju kosmosa i života i svesna svog mesta među ostalima, ujedno i harmonična i srećna, i da kastinski sistem nipošto ne odgovara bilo kojem današnjem poretku kao ni predrasudama prema njemu, započecemo sa nešto konkretnijim podučavanjima.

Najpre, *odstojanje* i *milosrđe* su osnovna obeležja odnosa između kasta, pogotovu odnosa tri sakralne kaste prema četvrtoj, svetovnoj kasti.

Reč je o doktrini "odvojeni ali jednaki". Odvojeni po načelu razlike između ljudi, jednaki po načelu zaštite manjine od većine.

(Kasta je zaštita pojedinaca od terora gomile. Kaste priznaju činjenicu da se ljudi razlikuju. Kaste znače i izvesno odbacivanje individualnosti i identifikaciju svakog čoveka sa svojom društvenom ulogom.

Kaste su, znači, gilde, sindikati, odgovor na svet džungle.)

Najpre ćemo govoriti o rastojanju.

Pripadnik kaste mora održavati rastojanje između sebe i pripadnika drugih kasti i između sebe i pripadnika iste kaste, iako se ta rastojanja razlikuju. Prvo je fizičke i duhovne prirode, drugo je definisano pojmom šifretora. Objasniceemo prvo rastojanje između kasta.

II

Sa drugim kastama odnos je strogo funkcionalan, dakle, objektivan, na nivou njihove društvene uloge. Kastinski sistem znači podelu ljudi na osnovu njihove uloge.

Ništa van toga.

Nikakav "ljudski kontakt" sa pripadnicima drugih kasti nije preporučljiv, što se posebno potencira u odnosu prema Sudrama.

Nema razgovora, duhovitosti, zabavljanja, ljubaznosti, "ljudskosti" u odnosu prema ljudima iz drugih kasti.

Zbog tobožnje demokratičnosti trenutnog poretka sveta, zbog ogromnog broja pravila i zakona izmišljenih da bi nasilnička većina zaštitila svoj bezbožni, besmisleni i demonski poredak (neka istorija posluži kao primer kome ne treba dokaz da je istinit) od višeg, božanskog, harmoničnog poretka, potrebno je doslovno, do paradoksa poštovati te zakone, da bi se izvrgli ruglu i time zapravo poništili. Jer, suprotstavljati se nečemu, znači podržavati ga. Stoga se nećemo suprotstavljati demonskom, nesrećnom i besmi-

slenom demokratskom poretku, u kome ljudi ponovo postaju nasilničke životinje, nego ćemo biti daleki i arogantni. A šta je arogantnije od poštenja i iskrenosti? Drugim reči- ma - nedodirljivi za gomilu, jer ćemo njihovu zaslepljenost okrenuti ka njima samima.

III

Svaka kasta je vrsta male (duhovne ali i fizičke) republike, bez svoje teritorije, ali povezana razlikama u odnosima prema drugima, jezikom, ritualima ponašanja, običajima, zanimanjima itd.

U odnosu prema ljudima iz vlastite kaste nužno je pre svega voditi računa o šifgretoru.

Šta je šifgretor?⁴

Etimološki, reč znači *senka, igra maski*.

Najpribližnije: ugled, obraz, ponos, neprevodivo i svevažće načelo društvenog autoriteta. Može se prevesti i kao drskost iskrenih.

Sastoji se u izvrđavanju, izazivanju, retoričkim finesama čiji je glavni cilj dostizanje i očuvanje na visokom nivou odnosa definisanih šifgretorom, dakle, suparničkih, prestižnih oblika komunikacije.

Treba zapamtiti: svaki čovek baca svoju senku.

I - o milosrđu.

Treba imati u vidu: jedino strah vlada istorijskim čovekom. Pobuna protiv straha je biološka reakcija koja uzburkava vodu sve dok je mulj ne zamuti a ribe se razbeže. Čovek svestan svoje uloge u kastinskom sistemu kao odgovor na strah ne nudi nasilje, već milosrđe. Jer kastinsko uređenje ne održava se strahom od viših struktura, već milosrđem prema nižim. Gore je sve ionako kako treba, a nadole zavisi od naše čistote u ovim drevnim istinama.

Ne kaže se uzalud: kako gore tako i dole. Što će reći - i obrnuto.

⁴ Pojam šifgretora podrazumeva pridržavanje sledećih običajnih i odnošajnih imperativa:

1. Nikome ništa ne dokazivati
2. Ne oduševljavati se ljudima, stvarima i događajima
3. Ne izvinjavati se nikome
4. Ne moliti nikoga i ni za šta
5. Biti nepodmitljiv
6. Držati se vlastitih zaključaka i odluka, sebi samome najviše verovati
7. Ne očekivati mnogo od drugih i ne angažovati se previše za druge
8. Bolje je ignorisati nego se raspravljati
9. Niko ti ne sme previše značiti
10. Ne truditi se da se sviđiš ljudima
11. Ne blefirati i ne lagati i ne osvrtni se na blefove i laži
12. Sa svima držati distancu, posebno emotivnu i sa svima biti plemenito surov, jer će te samo tako poštovati i ostavljati na miru
13. Uvek govoriti samo istinu, a u svakom slučaju nikada ne govoriti laž
14. Eliminirati nesigurnost i kolebljivost kao najgore neprijatelje